

*z dlanjo pokriješ oči
pred peskom
ki veter ga veje*

*okoli tebe sence zakrivajo pot
in ne veš
odvrtaajo ali vabijo*

3.

*dolgo že ni svetlobe
na planoti pusti
kjer misli napajaš
že dolgo ni vode*

*omrtviči te žeja
zlobni krokarji letajo
skozi tvoje možgane*

*telo razgrebeno muham nastavljaš
ki napite še pijejo
zadnjo sled tvoje moči*

4.

*z močjo
zadnjega krča napolnjen
se dvigneš
in utrujeno gledaš oči
brezzobih starcev
ki ubijajo*

*v dolgih sragah vetra pijoč
trohnobo razblinjaš
in se napajaš
nenasiten*

*nedaleč od tebe
bistro strugo kalijo ovce
ti jih ne vidiš*

5.

*sezuješ se
krvave žulje
umivaš v blatni strugi
napajališča
ki je last umirjenih in zadovoljnih*

na veje vrbove
se spušča tvoj nemir
za strugo mračno premočan
spustiš se v tek

privlečeš spet
se v razorane brazde
med muhe in med krokarje

ostudno slačiš svoj spomin

6.

ženske polne
in žejne kakor suša
ljubezni
in toplih božajočih dlani

kakor srobot
ljubkuješ obzorjaste dojke
končuješ
ko izpiješ žejo in polnost

postaneš piščal svoje preteklosti
in ljubiš vse do svoje smrti

7.

in pijeta
podobna potnim mučenikom
drug pred drugim razgaljena
do najbolj skritih misli
z dušo in telesom pijeta
podobna golim žrtvam
na žrtveniku ljubezni
v svojem bitju zamenjana
prepletena celota postajata

in umiraš počasi
kakor cvet odtrgan
umiraš počasi